

habere pmittitur? Aut quomodo alienū audebit p̄sume
re: cui de suo nihil licet possidere? Quisq̄s igitur bonus
monachus votiꝝ sui redditoz inueniri desiderat: quisq̄s
in cenobio constitutus ad celestem patriā anhelat: quisq̄s
infernī tormenta formīdat: animā suā ab hoc vicio soler-
ter custodiat: et nihil penitus contra monasticam institu-
tionē possideat. Omnia vero que ad victū et amictū mon-
achis necessaria sunt: monachis p̄ abbatem non in pen-
cunijs. sed in utensilibus ministrentur. Hinc sanctus pa-
ter noster benedictus in regula precipit dicens. Omnia
necessaria a patre monasterij speranda sunt. Ab abbate
igitur necessaria speranda sunt non supflua. quia vbi ne-
cessitas ad vsum monacho pmittitur: superfluitas ut cri-
men condemnatur. Et sicut abbas necessaria fratribus
denegans grauit̄ a deo rephenditur: ita si concesserit su-
perflua. tanq̄s p̄uicator sancti ordinis cōdemnatur. Ne-
cessaria itaq̄ monachis abbas prouideat: supflua inter-
dicat. Nec securū se credat monachus si abbate consen-
tiente superfluū habeat: quoniam sicut monacho habere
propriū interdicitur: ita concedere non necessaria abbas
prohibetur. Et monachus si rem aliquā non sibi necessa-
riam nimia importunitate ab abbate suo extorsit: val-
de sibi metuendū est: ne tanq̄s proprietarius inde coram
deo iudicetur. Nihil em̄ habere debet monachus cōtra
regulam: nihil contra abbatis voluntatē: quippe qui suū
nihil penitus estimare p̄cipitur: cui velle et nolle p̄ omnia
denegatur. Quicūq̄ vero aliquid habet quod abbatem
suum latere desiderat: proprietatis viciū in pectore clau-
sum portat. Sed de his hactenus.

Utrum abbas monacho possit

concedere
propriū.

Cap. vi.

Quod monacho propriū habere omnino non
liceat. multis sanctorum testimonijs probaui-
mus: restat nūc ut ad sequentia procedamus.